

Φίλες και Φίλοι,

Από το 2007, όταν έθεσα για πρώτη φορά υποψηφιότητα για την ηγεσία της προοδευτικής παράταξης, χάσαμε πολλά. Μία ολόκληρη δεκαετία.

Γύρω μας, ο κόσμος αλλάζει.

Δυστυχώς, τώρα που ξαναγράφεται η ιστορία, η Ελλάδα κοιμάται.

Οι αλλαγές που ζούμε στις μέρες μας είναι αντίστοιχες με αυτές που συνέβαιναν κατά τη διάρκεια της γεωργικής και της βιομηχανικής επανάστασης. Η τεχνολογία έχει αυξήσει την ταχύτητα των αλλαγών. Η παγκοσμιοποίηση διευρύνει την εμβέλειά τους. Η πολιτική, σε όλο τον κόσμο, αδυνατεί να ανταποκριθεί σε αυτές τις εξελίξεις.

Ο κόσμος αναζητά την Αλλαγή. Οι πολίτες ψηφίζουν για να αλλάξουν τα πράγματα. Όμως, η Αλλαγή δεν γίνεται πράξη. Αυτό που επαναλαμβάνεται είναι «μία από τα ίδια».

Οι πολιτικοί που ανήκουν στο χθες υπόσχονται την Αλλαγή, αλλά δεν μπορούν και δεν θέλουν να την φέρουν. Γιατί δεν την πιστεύουν. Δεν τους συμφέρει. Τα συντηρητικά σημερινά κόμματα και οι πολιτικοί είναι συστατικά στοιχεία του συστήματος που καταρρέει.

Το κράτος της Τρίτης Ελληνικής Δημοκρατίας χρεοκόπησε. Αυτό το σύστημα εξουσίας ό,τι είχε να δώσει, το έδωσε. Κουράστηκε και μας κούρασε. Η γενιά που το κατασκεύασε υποθήκευσε τη δική μας

ζωή για τη δική της ευδαιμονία. Μας κληροδοτεί για το μέλλον προοπτικές χειρότερες από το παρελθόν. Αυτό συμβαίνει για πρώτη φορά. Παρέλαβε τις πιο ευνοϊκές συνθήκες από οποιαδήποτε άλλη, της δόθηκαν οι μεγαλύτερες δυνατότητες και κατέληξε να παραδίδει ένα υπαρξιακό αδιέξοδο. Ένα αξιακό κενό. Έχει πάψει να ελπίζει. Φοβάται την Αλλαγή. Αυτό το σύστημα μας φοβίζει για να συντηρηθεί.

Προκειμένου να αποφύγει την Επανάσταση που έρχεται, οδηγεί τους νέους στη μετανάστευση. Στην εξορία. Έχει προσκολληθεί στην εξουσία, για την εξουσία. Χωρίς ενοχές. Και το χειρότερο είναι ότι δεν αλλάζει μυαλά. Προσπαθεί να επιλύσει τα προβλήματα που δημιούργησε με τις συνταγές που μάς έφτασαν έως εδώ. Για να διορθώσει τα λάθη του, κάνει ακόμα μεγαλύτερα λάθη.

Η κρίση γίνεται αντιληπτή σαν να ήταν μόνο οικονομική. Ένας φοροεισπρακτικός μηχανισμός φροντίζει για την επιβίωση του συστήματος που μας οδήγησε σε αυτήν. Κανένας δεν μπορεί να εγγυηθεί, ούτε την έξοδο από την κρίση, ούτε την αποφυγή του ενδεχόμενου αυτή η κρίση να οδηγήσει σε μια άλλη – μεγαλύτερη – κρίση, στον φασισμό ή στον πόλεμο.

Τα παραμύθια τελείωσαν. Όσοι βολεύονται με αυτή την κατάσταση δε θέλουν την αληθινή Αλλαγή. Οι γραφειοκράτες έχουν απομυζήσει το κοινωνικό κράτος. Κρύβουν τα πραγματικά προβλήματα και αναβάλλουν την επίλυσή τους. Θέλουν να διατηρηθούν τα πράγματα όπως έχουν. Κουκουλώνουν την αλήθεια. Ο στόχος τους είναι, εάν και όταν ξεπεράσουμε την κρίση, να γυρίσουμε

πίσω, εκεί που ήμασταν. Όμως, αυτό το κράτος δεν χρεοκόπησε τώρα, για πρώτη φορά. Από τη σύστασή του ήταν χρεοκοπημένο.

Δυστυχώς, μέχρι και σήμερα, η παλιά Ελλάδα συνεχίζει να αναλώνεται σε μια μικροπολιτική καθημερινότητα. Η παλιά Ελλάδα είναι εκτός τόπου και χρόνου. Πουθενά.

Η Δημοκρατία εκφυλίστηκε. Το Σύνταγμα της χώρας διαμορφώθηκε από άλλες ανάγκες σε μια άλλη εποχή. Στις σημερινές συνθήκες, η Ελλάδα είναι πολύ δύσκολο να κυβερνηθεί. Το πολιτικό σύστημα είναι έρμαιο εξαρτήσεων και συμφερόντων. Η αυτονομία έχει καταλυθεί. Ποιος κυβερνάει αυτή τη χώρα; Όλοι φταίνε και κανείς δεν αναλαμβάνει την ευθύνη.

Το πρόβλημα βρίσκεται στη δομή του πολιτικού συστήματος. Οι «μεταρρυθμισούλες» δεν είναι αρκετές.

Το κρίσιμο ερώτημα, επομένως, είναι άλλο. Ποια Ελλάδα θέλουμε; Αυτό είναι το κεντρικό διακύβευμα. Αυτό είναι το βασικό δίλημμα. Να επιλέξουμε ποια Ελλάδα θέλουμε. Την παλιά ή τη Νέα Ελλάδα;

Οι αξίες του Ελληνικού Πολιτισμού είναι κυρίαρχες σε όλο τον κόσμο και οι πολιτικοί που επιλέγουμε έχουν καταντήσει την Ελλάδα επαρχία. Αυτή η Ελλάδα δεν ανταποκρίνεται στις αξίες που γεννήθηκαν σε αυτόν τον τόπο. Οι προσδοκίες της ανθρωπότητας για την Ελλάδα είναι το πνευματικό της κεφάλαιο. Αυτό θα έπρεπε να είναι το

ανταγωνιστικό της πλεονέκτημα. Ο Ελληνικός Λόγος είναι εξ ορισμού οικουμενικός. Αλλιώς, δεν είναι Ελληνικός.

Το πρόβλημα είναι ιδεολογικό. Η αδυναμία επίλυσής του, μέσω της πολιτικής, εγκυμονεί ακόμα μεγαλύτερους κινδύνους. Το κράτος δικαίου διαλύεται. Η Δημοκρατία χάνει σταδιακά την κοινωνική της νομιμοποίηση. Ο κόσμος απέχει από την πολιτική. Γιατί η πολιτική αδυνατεί να προσφέρει λύσεις. Η πολιτική κατάντησε βαρετή. Πολύ βαρετή.

Αυτή η κρίση δεν είναι το Τέλος. Είναι το τέλος μιας εποχής. Δεν είναι μόνο πρόβλημα. Είναι, παράλληλα, μια νέα προοπτική.

Σήμερα, κάτι νέο γεννιέται. Αυτό που θα ζήσουμε δεν είναι μονόδρομος. Και όμως, ο κόσμος κινείται και για αυτό αλλάζει.

Η ανάγκη μιας νέας Μεταπολίτευσης είναι από όλους πια αποδεκτή. Η νέα Μεταπολίτευση προϋποθέτει την αλλαγή του Πολιτεύματος. Τη διεύρυνση της Δημοκρατίας. Μια νέα αντίληψη για την Ελλάδα στον κόσμο.

Η Αλλαγή που έχουμε ανάγκη, δεν μπορεί να είναι μικρή. Η Νέα Ελλάδα ξεκινά από μια νέα Μεταπολίτευση. Μεταπολίτευση σημαίνει την αλλαγή του Πολιτεύματος. Ένα άλλο κράτος. Μια απόλυτα νέα αρχή. Ένα νέο Πολίτευμα, τη μορφή του οποίου θα ψηφίσει ο Λαός. Σε κάθε διάστασή του. Σε κάθε άρθρο του Συντάγματος. Χρειαζόμαστε ένα νέο Σύνταγμα, με πραγματική λαϊκή εντολή. Το πιο

Δημοκρατικό Σύνταγμα στον κόσμο. Μια άλλη Δημοκρατία.

Η Νέα Ελλάδα ξεκινά με μια αληθινή Επανάσταση. Για όλα θα πρέπει να ψηφίσει ο Λαός. Όπως κατέργησε τη Μοναρχία. Η Νέα Ελλάδα δεν είναι πρόγραμμα κανενός κόμματος. Αριστερά δεν είναι το μερικό. Αριστερά είναι το όλον. Ένα νέο όλον. Μια νέα Στρατηγική. Μια νέα κατεύθυνση για τη χώρα. Ο ριζοσπαστικός μετασχηματισμός της Πολιτείας. Τη δημιουργία της Νέας Ελλάδας θα την αποφασίσει ο Λαός και μόνο ο Λαός.

Μια Επανάσταση, όπως δεν ξανάγινε ποτέ. Η Επανάσταση της Δημοκρατίας. Η πιο Δημοκρατική Επανάσταση. Για τη δημιουργία της Τέταρτης Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η Νέα Ελλάδα είναι ένα κίνημα ιδανικών. Το κίνημα των αξιών που γεννήθηκαν σ' αυτόν τον τόπο. Η καλύτερη Ελλάδα που έχουμε μέσα μας. Ο καλύτερός μας εαυτός.

Αντίπαλος μας είναι η συντήρηση. Κάθε συντήρηση.

Η Νέα Ελλάδα είναι το μόνο που μπορεί να είναι: η πιο δημοκρατική χώρα στον κόσμο.

Το Νέο Πασόκ δεν είναι μόνο ένα όνομα. Είναι αυτό που είμαστε. Αριστερά σημαίνει μπροστά.

Καλό Αγώνα!

Δημήτρης Τζιώτης

